

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Gailestingumo planas

Vyresnysis Džeimsas R. Resbandas
Iš Septyniasdešimties

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Viešpats yra gailestingas ir mūsų Dangiškojo Tėvo sukurtas išgelbėjimo planas tikrai yra gailestingumo planas.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the

Pranašo kvietimas

Praeitą balandį, netrukus po džiugios žinios, kad Bažnyčia įsigijo Kertlando šventyklą, prezidentas Raselas M. Nelsonas pakvietė mus studijuoti Kertlando šventyklos pašventinimo malda, užrašytą Doktrinos ir Sandorų 109 skyriuje. Toji pašventinimo malda, sakė prezidentas Nelsonas, „moko, kaip šventykla dvasiškai suteikia galią jums ir man pasipriešinti šių paskutinių dienų gyvenimo iššūkiams“.

Esu tikras, kad 109 skyriaus studijavimas suteikė jus palaiminusių įžvalgų. Šį vakarą pasidalyčiau keliais dalykais, kuriuos sužinojau sekdamas mūsų pranašo kvietimu. Ramybę teikiantis kelias, kuriuo ėjau studijuodamas, man priminė, kad Viešpats yra gailestingas ir kad mūsų Dangiškojo Tėvo sukurtas išgelbėjimo planas tikrai yra gailestingumo planas.

Naujai pašaukti misionieriai, tarnaujantys šventykloje

Kaip tikriausiai žinote, „naujai pašaukti misionieriai raginami kuo greičiau gauti šventyklos endaumentą ir lankytis šventykloje, kiek leidžia aplinkybės“. Gavę endaumentą, jie taip pat, „prieš pradėdami misionierišką tarnystę, gali tarnauti šventyklos [...] tarnautojais“.

Laikas šventykloje, prieš įžengiant į misionierių ruošimo centrą (MRC), gali būti nuostabus palaiminimas naujiems misionieriams, nes jie daugiau sužino apie šventyklos sandoras, prieš

blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies

dalydamiesi tų sandorų palaiminimais su pasauliu.

Tačiau studijuodamas 109 skyrių sužinojau, kad šventykloje Dievas naujiems misionieriams – iš tikrųjų mums visiems – suteikia galių papildomu, šventu būdu. Per apreiškimą suteiktoje pašventinimo maldoje pranašas Džozefas Smitas meldė, kad, „kai tavo tarnai išeis iš tavo namų [...] liudyti apie tavo vardą“, „visų žmon[ų]“ „širdys būtų suminkštintos“: tiek „žemės [...] didik[ų]“, tiek ir „vis[ų] žemės vargš[ų]“, betur[čių] ir prispaust[ųjų]“. Jis meldė, kad „jų išankstiniai nusistatymai nusileistų tiesai, ir tavo žmonės visų akyse įgytų palankumą; kad visi žemės pakraščiai žinotų, kad mes, tavo tarnai, girdėjome tavo balsą ir tu siuntei mus“.

Tai gražus pažadas naujai pašauktam misionieriui: kad išankstiniai nusistatymai „nusileis[is] tiesai“, kad „visų akyse įg[is] palankumą“ ir leis pasauliui žinoti, kad juos siuntė Viešpats. Kiekvienam iš mūsų tikrai reikia tokių pačių palaiminimų. Būtų tikra palaima, jei mūsų širdys būtų suminkštintos mums bendraujant su kaimynais ir bendradarbiais. Pašventinimo maldoje tiksliai nepaaiškinama, kaip mūsų laikas šventykloje suminkštins kitų žmonių širdis, bet esu įsitikinęs, kad tai susiję su tuo, kaip laikas Viešpaties namuose suminkština mūsų pačių širdis, sutelkdamas mūsų dėmesį į Jėzų Kristų ir Jo gailestingumą.

Viešpats atsako į Džozefo Smito maldavimą gailestingumo

Kai studijavau Kertlando pašventinimo maldą, mane taip pat pribloškė, kad Džozefas vėl ir vėl maldavo pasigailėjimo Bažnyčios nariams, Bažnyčios priešams, šalies vadovams, žemės tautoms. Taip pat labai asmeniškai maldavo, kad Viešpats prisimintų jį patį ir pasigailėtų jo mylimos Emos bei jų vaikų.

Kaip Džozefas turėjo jaustis, kai po savaitės, 1836 m. balandžio 3 d., Velykų dieną, Kertlando šventykloje jam ir Oliveriui Kauderiui pasirodė Gelbėtojas ir, kaip rašoma Doktrinos ir Sandorų 110 skyriuje, pasakė: „Aš priėmiau šiuos namus, ir čia bus mano vardas; ir šituose namuose aš apsireikšiu gailestingas savo žmonėms.“ Šis gailestingumo pažadas Džozefui veikiausiai turėjo ypatingą reikšmę. Kaip praeitą balandį mokė prezidentas Nelsonas, šis pažadas „šiandien galioja-

to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies.”

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni’s father’s conversion

kiekvienai pašventintai šventykloi“.

Raskime gailestingumą Viešpaties namuose

Yra daugybė būdų, kaip kiekvienas iš mūsų galime rasti gailestingumą Viešpaties namuose. Taip yra nuo tada, kai Viešpats pirmą kartą įsakė Izraeliui pastatyti Palapinę ir jos centre pastatyti „malonės dangtį“. Šventykloje, sudarydami sandoras, randame gailestingumą. Šios sandoros, kartu su krikšto sandora, susieja mus su Tėvu ir Sūnumi bei suteikia mums didesnę prieigą prie to, kas, pasak prezidento Nelsono, yra „ypatingos rūšies meilė“ ir gailestingum[as] [, ...] hebrajų kalba [...] vadinama *hesed*“.

Gailestingumą randame galimybėje būti užantspauduotiems su savo šeimomis amžinybei. Šventykloje taip pat aiškiau suprantame, kad sukūrimas, nuopolis, Gelbėtojo apmokančioji auka ir mūsų gebėjimas vėl įžengti į mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdą – iš tiesų kiekviena išgelbėjimo plano dalis – yra gailestingumo apraiška. Būtų galima teigti, kad išgelbėjimo planas yra laimės planas būtent todėl, kad tai yra „gailestingumo planas“.

Atleidimo siekimas atveria duris Šventajai Dvasiai

Esu dėkingas už nuostabų pažadą 110 skyriuje, kad Viešpats apsireikš gailestingas savo šventyklose. Taip pat esu dėkingas už tai, kad jame atskleidžiama, kaip Viešpats apsireikš gailestingas, kai mes, kaip ir Džozefas, melsime gailestingumo.

109 skyriuje užrašytas Džozefo Smito malonės prašymas buvo ne pirmas kartas, kai jo malonės prašymas paskatino apreiškimą. Šventojoje giraitėje jaunas Džozefas meldėsi ne tik norėdamas sužinoti, kuri Bažnyčia buvo tikra, bet jis taip pat sakė, kad „šauk[ėsi] Viešpaties malonės, nes niekas kitas malonės [jam] negalėjo suteikti“. Suvokimas, kad jam reikia tik Viešpaties suteikiamos malonės, kažkaip padėjo atverti dangaus langus. Po trejų metų, po to, ką Džozefas pavadinavo savo „mel[dimu] ir mal[davimu] Visagal[iui] Diev[ui]“, kad atleistų visas mano nuodėmes bei kvailystes“, pasirodė angelas Moronis.

Šis apreiškimo, gaunamo po malonės meldimo, modelis Raštuose yra gerai žinomas. Enosas išgirdo Viešpaties balsą tik po to, kai meldė atleidimo. Karaliaus Lamonio tėvo atsivertimas prasi-

begins with his prayer, “I will give away all my sins to know thee.” We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord’s mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God’s Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: “I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.”

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord’s mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God’s plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior’s mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that

deda jo malda: „Aš paliksiu visas savo nuodėmes, kad pažinčiau tave.“ Galbūt nebūsime palaiminti tokiais pat dramatiškais išgyvenimais, tačiau tiems, kuriems kartais sunku jausti atsakymus į maldas, Viešpaties malonės siekimas yra vienas iš veiksmingiausių būdų pajusti Šventosios Dvasios liudijimą.

Dievo gailestingumo apmąstymas atveria duris liudijimui apie Mormono Knygą

Panašaus principo gražiai mokoma Moronio 10:3–5. Dažnai trumpiname šias eilutes, kad pamokytume, jog per nuoširdžią maldą galime sužinoti, ar Mormono Knyga yra tikra. Tačiau taip trumpindami galime praleisti svarbų gailestingumo vaidmenį. Pasiklausykite, kaip Moronis pradeda savo pamokymą: „Norėčiau paraginti jus, kad juos skaitydami, [...] prisimintumėte, koks gailestingas buvo Viešpats žmonių vaikams nuo Adomo sukūrimo net iki pat to laiko, kada gausite juos, ir apmąstytumėte tai savo širdyse.“

Moronis ragina mus ne tik skaityti šiuos dalykus – t. y. metraščius, kuriuos jis ruošėsi užantspauduoti, – bet ir savo širdyse apmąstyti, kas Mormono Knygoje apreikšta apie tai, „koks gailestingas buvo Viešpats žmonių vaikams“. Viešpaties malonės apmąstymas paruošia mus „paklausti [i] Dievą, Amžinąjį Tėvą, Kristaus vardu, argi jie nėra tikri“.

Apmąstydami Mormono Knygą galime paklausti: ar tikrai tiesa, kaip mokė Alma, kad Dievo gailestingumo planas užtikrina, jog kiekvienas bet kada šioje žemėje gyvenęs žmogus bus prikeltas, kad jie „bus atstatyti [i] į savo [...] tobulą pavidalą“? Ar Amulekas teisingas: ar Gelbėtojo gailestingumas gali patenkinti visus skausmus, kuriuos kitu atveju būtume įpareigoti įvykdyti, ir vietoje to „apglėbia [mus] saugančiomis rankomis“?

Ar tiesa, kaip liudijo Alma, kad Kristus kentėjo ne tik už mūsų nuodėmes, bet ir už mūsų „skausmus ir suspaudimus“, kad „sužinotų, kaip pagelbėti savo žmonėms jų silpnybėse“? Ar Viešpats tikrai yra toks gailestingas, kaip mokė karalius Benjaminas, kad suteikdamas nemokamą dovaną Jis apmokėjo „nuodėmes tų, [...] kurie mirė, nežinodami Dievo valios jiems, arba kurie nusidėjo to nežinodami“?

Ar tai tiesa, kaip sakė Lehis, kad „Adomas

men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni’s counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches “how merciful the Lord hath been [to] the children of men”? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father’s great plan of mercy and for the Savior’s willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

nupuolė, kad galėtų būti žmonės; o žmonės yra, kad galėtų džiaugtis“? Ar tikrai tiesa, kaip cituodamas Izaiją liudijo Abinadis, kad Jėzus Kristus buvo „sužeistas už mūsų prasižengimus, sumuštas už mūsų nedorybes; dėl mūsų ramybės jis buvo baudžiamas; ir jo rėžiais mes išgydyti“?

Apibendrinant, ar Tėvo planas, kaip mokoma Mormono Knygoje, tikrai yra toks gailestingas? Liudiju, kad taip yra ir kad Mormono Knygoje esantys ramybės teikiantys ir viltingi mokymai apie gailestingumą yra tikri.

Visgi manau, kad net ir ištikimai skaitant ir meldžiantis kai kuriems jums yra sunku patirti Moronio pažadą, kad Dangiškasis Tėvas „apreikš jums apie jų tiesą Šventosios Dvasios galia“. Ši kova man yra pažįstama, nes ją jaučiau prieš daugelį metų, kai, porą kartų perskaitęs Mormono Knygą, iš karto nepajutau aiškaus atsakymo į savo maldas.

Jei kilo sunkumų, norėčiau pakviesti jus sekti Moronio patarimu ir apmąstyti daugelį būdų, kuriais Mormono Knyga moko, „koks gailestingas buvo Viešpats žmonių vaikams“. Remdamasis savo patirtimi, viliuosi, kad, kai tai darysite, Šventosios Dvasios ramybė galės patekti į jūsų širdį ir jūs galėsite žinoti, tikėti ir jausti, kad Mormono Knyga ir jos mokomas gailestingumo planas yra tikri.

Esu dėkingas už Tėvo didįjį gailestingumo planą ir už Gelbėtojo norą jį vykdyti. Žinau, kad Jis apsireikš gailestingas savo šventoje šventykloje ir visose mūsų gyvenimo srityse, jei tik Jo ieškome. Jėzaus Kristaus vardu, amen.